

aitas temma omma fulluga ja walla abbiga, et nisuggune laste pool saaks seátud' kus waesed lapsed ehk ka need nored hinged saaksid korjatud, kelle wannemad neid ollid koddusest õppetamissest mahha játnud. Qui leiti et wannematt'l seál jures sú olli, siis nemmad piddid sedda rohkeminne foli fullutamist fandma. Herra ei fuland mitte üksnes truiste járrele, kuidas perredes valitsusse lugu olli, waid tedda náhti issitihki iggas perres, nenda et ei ükski ei saand ilmas julge olla fest, et herra ei astuks járko perre uksest sisse. Geeb se olli, et iggamees piddi ennast allati hoidma holetusse, taiskamisse ja keigesugguse mu kõrviverusse eest. Vald läks se läbbi náhtaval misil tuggewamaks wáljaspidiisse pólwe polest ja ausamaks seestpiddist lugu mõda. — Herra õppetas agga ka omimad lapsed, et pideid igga fullamehhe wasto lahfed ollema, ja iggaüht auustama, kes auustusse wåårt olli. Omma

tütre jures olli temma fest polest heaste korda sanud. Poiast agga, kes wastane ja surelisse melega maddala pólwe rahwa wasto olli, issa ei sanud mitte täieste jággo. Sedda náhti ühhel pámal isseárranis. — Üks au wåårt perremees, kellest herra suurt lugu piddas, astus moisa tappa, kus herra kaks last ollid. Pall is herraga kofkada. Preisen terretas tedda lahkesti, ja läks siis issa jure, sedda temmale teáda anda, agga útles enne wanna mehhele, et piddi ni faua mahha istuma. Moor herra astus siis tallopoia ette ja útles: „oh mees, kui pahhaste sa haised; faesi wálja“! Óleine allandlik hing olli jubba walmis, toast wálja müma fui herra sisse astus. „Et terre, wanna sõbber, mis hääda on sulle juhtund, et ni furwanäolinne olled náhha“? — Muud hääda mitte, útles tallopoeg, kui et praego fulen, et pahha haisoga teie illus tubba rojastan. „Eks ei olle jálle minno úlbe ja silleannetuma poisi